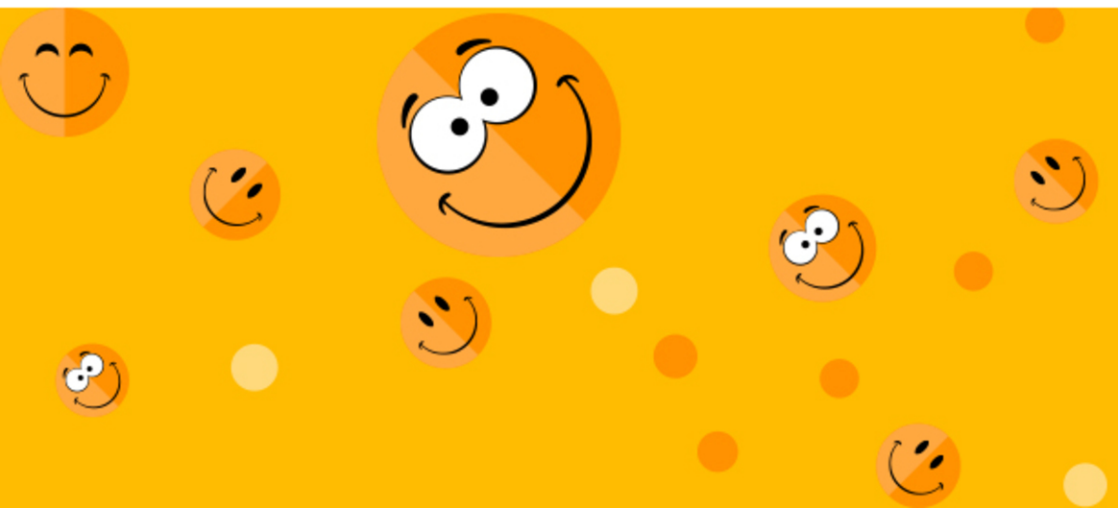

အိန္ဒိယ

ကြံ့ဖွဲ့တဲ့ အဖြစ်တွေရယ်

ကျေးဇူးရှင် စာစီဆရာများ

(၁)

‘သောကြာစာစောင် ပြန်ထွက်တော့မည်’ဟု ကြားရတော့ ဝမ်းသာအယ်လဲ ဖြစ်ကြသော စာပေသမားများ ထဲ၌ မိမိလည်း တစ်ယောက်အပါအဝင် ဖြစ်ပါသည်။ ဘာကြောင့်ဆို သောကြာစာစောင်သည် မိမိအတွက် စာပေလောကသို့ ဝင်ရောက်နိုင်ရန် တံခါးဖွင့်ပေးခဲ့သည့် ကျေးဇူးရှိခဲ့ပေသည်။ ။

သောကြာစာစောင်ကို အရင်းတည်လျက် ဆရာကြီးကွေးတို့ ၊ ဆရာသုဝဏ္ဏစိန်တို့ နှင့်အတူ ထုတ်ဝေသူအယ်ဒီတာဆရာဦးမောင်ကလေးတို့ကို လေးစားစွာသိကျွမ်းခဲ့ရသည်။ သူတို့ သူတို့ နှင့်နီးနွယ်လျက် ဟာသစာပေသဘောတရားတို့ ကို အတန်အသင့် နားလည်ခွင့်ရကာ ဟာသဝတ္ထု၊ ဟာသကဗျာတို့ ကို ရေးစမ်းခွင့် ပါဝင်ခွင့်ရခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

လွန်ခဲ့သည့် သြဂုတ်လကပင် သောကြာနှင့် နီးနွယ်သည့် ရုပ်ပုံလွှာအချို့ကို မိမိ လစဉ်တာဝန်ယူရေးသားဖြစ်နေသည့် နတ်ရေကန်မဂ္ဂဇင်း၏ ‘လမ်း၌ တွေ့သောသစ်ပင်များ’ အခန်းကဏ္ဍ၌ တို့ ထိခဲ့ဖူးသည်။ ။ အဲသည် မှာ ပင် မိမိက သောကြာစာစောင်၏ အယ်ဒီတာ ‘ဆရာဦးခင်မော

င်ကလေး'နှင့် မှားယွင်းတွေးတောမိလေသလား မသိ။

ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်လုံး၌ 'ဦးမောင်ကလေး'အစား 'ဦးခင်မောင်ကလေး'ချည်းဖြစ်နေရာ၊ မိမိမှာ ဆောင်းပါးကို တွေ့မြင်ဖတ်ရှုပြီးသကာလ 'သေဟဲ့နန္ဒိယ'ဖြစ်လျက် ရင်အမောကြီး မောခဲ့ရလေတော့သည် ။

ဒါကို နတ်ရေကန်စာတည်းအဖွဲ့ဝင် ဆရာဦးစန်းထွေးကို ပြောပြတော့ ၎င်းမှ တောင်းပန်ကာ နောက်တစ်လထုတ် မဂ္ဂဇင်း၌ အမှားပြင်ဆင်ချက် ထည့်ပေးရှာပါသည် ။ နဂိုမူလ ၎င်းတို့ ကပဲ ပမာဒလေခ မှားယွင်းလေသလား၊ ကွန်ပျူတာ စာစီသမားတွေကပဲ မှားယွင်းသလားတော့ မသိရှာပါ။ မိမိကလည်း အားတုံအားနာဖြစ်လျက် မမေးမိခဲ့ပါ။

တကယ်တော့ မည်သည့်အလုပ် လုပ်သည် ဖြစ်စေကာမူ အမှားအယွင်းကတော့ မကင်းနိုင်ရှာပါ။ နည်းနည်းလုပ်လျှင် နည်းနည်းမှားတတ်၍ ၊ များများ လုပ်လျှင် များများမှားတတ်သည် မှာ လောကနိယာမ ဟု ပင်ဆိုရပါချေမည်။

မိမိတို့ သောကြာစာစောင်ကို ထီးဖြူဖိနပ်ပါးဘဝဖြင့် ဖြတ်သန်းစဉ် ကာလက ယခုလို အော့ဖ်စက်တွေ များ စွာမပေါ်ထွန်းသေးပါ။ ကွန်ပျူတာစာလုံးတွေ မတွေ့ရသေးပါ။ ခဲစာလုံးဖြင့် စာစီဖောင်ဖွဲ့လျက် လက်တာပရက်စ်ဖြင့် ရိုက်သောကာလ ဖြစ်ပါသည် ။ စာမူကို ခဲစာလုံးဖြင့်ဖြစ်စေ၊ စာပြင်ဆရာတို့ ဂရုတစိုက် ပြင်ဆင်သည့်တိုင်အောင် ပမာဒလေခ မှားယွင်းစမြဲ ဖြစ်ပါသည် ။

မှတ်မိပါသေးသည် ။

ဂီတနှင့်ပတ်သက်သည့် မဂ္ဂဇင်းငယ်တစ်အုပ်၌ ကြုံတွေ့ရသော အ မှားမ ပြားမ ပြာ ဟက်ဟက်ပက်ပက် မရယ်မောရသည့်တိုင်၊ စာစီအမှားကြောင့် (ကာယကံရှင်တွေတော့ ဘယ်နေမည် မသိ) ပြီးထွေ

ထေ့ဖြစ်ရသည့် အကြောင်းကဏ္ဍလေးများကို တွေ့ကြုံခဲ့ရပါသည်။ ။

ဂီတနှင့် ပတ်သက်သည့် မဂ္ဂဇင်းဆိုတော့ ပရိသတ်ကြိုက်သည့် တေး သီချင်း အချို့ကိုလည်းကောင်း၊ တေးသံရှင်တို့ တေးရေးသူတို့ နှင့် တွေ့ ဆုံခန်းကိုလည်းကောင်း ဖော်ပြသည့် အမူအရာတွေ ပါဝင်ပါသည်။ ။

တစ်ဖန် အဆိုတော်တစ်ဦး၏ တွေ့ဆုံခန်း၌ ဆောင်းပါးအဆုံးတွင် ‘ ယခုအခါ အဆိုတော် XXXXX သည် ၎င်း၏ ဆရာ ဂီတလုလင်မောင် ကိုကို၏ သင်ကြားမှုကို နာခံရင်း မိသားစုနှင့်အတူ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာ နေထိုင်လျက်ရှိပါကြောင်း’ဟု ဖော်ပြရာ၌ စာစီဆရာ၏ မှားယွင်းမှုကြောင့် ‘မောင်ကိုကို’အစား ‘မောင်ကိုက’ဖြစ်သွား၍ ‘ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာ’အစား ‘အော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာ’ဖြစ်သွားရာ ဝါးလုံးကွဲမပြုံးဘဲ နေနိုင်ပါမည်တဲ့ လား။

(၂)

သည် လိုနှင့် ပုံနှိပ်နည်းပညာရပ်တွေ တိုးတက်လာတော့ လက်တာ ပရက်စ်တွေ နေရာတွင် မင်ကျမင်န ကောင်းမွန်သေသပ်သည့် အော့ဖ်စ က်တွေ အစားထိုးဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။ ။ ကိုင်ရတွယ်ရ ပေကျံညစ်ပတ် သည့် ခဲစာလုံးနေရာတွင် သန့်ရှင်းသပ်ရပ်သည့် ကွန်ပျူတာစာလုံးတွေ နေရာယူလာသည်။ ။ သည် လို သေသပ်ခွံညားလာသည့်တိုင် ကွန်ပျူတာ စာစီမှု အမှားအချို့ကဖြင့် ခဲစာလုံးစာစီမှု ကာလတုန်းကလို လက်ဆင့် ကမ်း အမွေ ယူဆောင်ခဲ့မြဲ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ထိုစဉ်က မိမိသည် ကျောက်မြောင်း အောင်မင်္ဂလာလမ်းရှိ ရုပ်ရှင်မျက်မှန် မဂ္ဂဇင်းတိုက်၌ အမှုဆောင် အယ်ဒီတာအဖြစ် စာနယ်ဇင်းအလုပ်ကို လုပ်နေချိန်ဖြစ်ပါသည်။ ။ ရောက်ရှိလာသည့် စာမူတွေကို ဖတ်ရသည်။ ။ ရွေးသင့်တာရွေး၊ ပယ်သင့်တာပယ်၊ ပြင်သင့်တာ ပြင်ရသည်။ ။ လစဉ် ပင်တိုင်ရေးသားနေကြသည့် ဆရာဆရာကြီးတို့ ၏ စာမူများကို ခဲတံဖြင့် ပုဒ်ဖြတ်ပုဒ်ရပ်၊ စာအထားအသိုအခြား ပြုလုပ်ကာ ကွန်ပျူတာအပ်ရသည်။ ။ သည် သို့ လုပ်မပေးလို့ က မဖြစ်၊ ကွန်ပျူတာ ရိုက်နေကြသော မိန်းကလေးအချို့သည် စာရိုက်တတ်ပင် ရိုက်တတ်ငြားသော်လည်း စာ အဖြတ်အရပ်ကို သိပ်သဘောမပေါက်ကြပါ။

မိမိတို့ တိုက်သို့ ရောက်လာသော စာမူများမှာ အချို့သည် လက်ရေးသပ်ရပ်သန့်ရှင်း၏။ အချို့သည် စာလုံးပေါင်း သတ်ပုံမမှန်၊ အချို့သည် ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး။

ကွယ်လွန်သူ စာရေးဆရာကြီး တက္ကသိုလ်နေဝင်း၏ လက်ရေးစာလုံးများ ဆိုလျှင် အင်မတန် ကြီးပါသည်။ ။ စာများကို ခပ်ကြီးကြီး ခပ်ကျဲကျဲရေးသဖြင့် စာရွက်ရေ အတန်ငယ်များ ပါသည်။ ။

စာရေးသည့်အခါ နော်ဝေစက္ကူပေါ်တွင် ဖောင်တိန်ဖြင့် ရေးပို့လေ့ရှိပါသည်။ ။ လက်ရေးပုံသဏ္ဍာန်မှာ ဘုန်းကြီးလက်ရေးမျိုးဖြစ်၍ စာလုံးအသပ်တို့ မှာ တစ်ခါတစ်ခါ ဆက်နေလေ့ရှိပါသည်။ ။ ဖတ်စမရှိလျှင် တစ်ခါတစ်ရံ ဦးနှောက်စားပါသည်။ ။ ဆရာဦးပြည့်စုံကတော့ လက်ရေးကလေး သေးသေးနှင့်။ ။ ၎င်းစာမူကိုလည်း ဂရုထား၍ ဖတ်ရပါသည်။ ။ ထိုအခါများ ဝယ် ကျေးဇူးရှင် ကွန်ပျူတာ မမတို့ အလွယ်ရိုက်မသွားရန် စာလုံးပြင်ရေးသည့်အခါ ရေးရပါသည်။ ။ ဆရာကေတုလှနိုင်ဆိုလျှင် စာလုံးကို ခပ်ထွေးထွေးရေးတတ်ပါသည်။ ။ ရာမ(စာရေးဆရာ)သည် ကေ

တုလှနိုင် ဖြစ်သည် မို့ သူ၏ စာလုံးတွေမှာ ထိုနည်းလည်းကောင်း၊ သည် တော့ အကျအပေါက် အမှားအယွင်း နည်းနိုင်သမျှနည်းရန် ဂရုစိုက်ရပါ သည်။ ။

မိမိတို့ မဂ္ဂဇင်းသည် ရုပ်ရှင်ကို အသားပေးသည့် မဂ္ဂဇင်းဖြစ်၍ မဂ္ဂဇင်းဆောင်းပါး အတော်များများ သည် ရုပ်ရှင်နှင့် နှီးနှယ်ပါသည်။ ။ ဆရာ တက္ကသိုလ်နေဝင်း၊ ဆရာပြည့်စုံ၊ ဆရာကေတုလှနိုင်တို့ မှာ ရေးခေတ် ဟောင်း ရုပ်ရှင်လောက၌ အကျွမ်းတဝင် ထိစပ်ခဲ့ကြသော ပညာရှင်တွေ ဖြစ်၍ ၎င်းတို့ ရေးသားကြသော ဆောင်းပါးများမှာ ရုပ်ရှင်လောကအတွက် တန်ဖိုးကြီးမားလှပါသည်။ ။ အများအားဖြင့် ဆရာတို့ သည် ၎င်းတို့ ထိစပ်ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ခေတ်ဟောင်းရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီကြီးများ ၊ ရုပ်ရှင် ဇာတ်ကားများ ၊ ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်များ ၊ အတွေ့အကြုံများကို ကလောင်သွားထက်ထက်ဖြင့် ရေးသားတင်ပြခဲ့ကြပါသည်။ ။ ဤ၌ ကွန်ပျူတာစာစီစာရိုက် ပမာဒလေခမူများကြောင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့်ဖြစ်ရပ် တစ်စိတ်တစ်ဒေသကို တင်ပြချင်ပါသည်။ ။ ကြုံဖူးတာတွေလည်း ရှိသေး၏။ ။ အချို့အချို့ကို ဆက်လက်တင်ပြပါဦးမည်။ ။ ဤ၌ မည်သည့်စာရေးဆရာရေးသည် စာမူဟူ၍ မဆိုတော့ပါ။ ။ ဟာသဖြစ်စရာ ပမာဒလေခအချို့ကိုပဲ တင်ပြပါတော့မည်။ ။

တစ်ချိန်က မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောကကြီးကို ဦးဆောင်ခဲ့ကြလေသော ကုမ္ပဏီကြီးများ ရှိခဲ့၏။ ပဲရော့စ်ကုမ္ပဏီ၊ မြန်မာ့အဆွေ ကုမ္ပဏီ၊ အဝမ်းဖလင်၊ ဗြိတိသျှဘားမား ကုမ္ပဏီ။ ထို့အတူပင် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားများ အတွက် ဇာတ်ညွှန်း ရေးပေးခဲ့ကြသော စာပေပညာရှင်ကြီးများ ရှိကြ၏။ ဦးညာဏ၊ ဆရာကြီး ရွှေဥဒေါင်း၊ ဝီမိုးနင်း၊ ဒဂုန်ခင်ခင်လေး၊ ရွှေခုံးဘီအောင်၊ ဆရာဟန်... စသည် ... စသည် တို့။ ။

ဤ၌ စာစီဆရာတို့ ၏ အမှားအယွင်းကြောင့် ကာယကံရှင်တွေသာ ပြင်ဆင်မှု ပြုလုပ်ခြင်း မရှိဘဲ ဖတ်ရှုရပါလျှင် အတော့်ကို ရင်ကျိုးသွားစေမည့် အခြေပါ။ ဘယ်လိုအမှားမျိုးနည်း။

‘ဆရာကြီးရွှေဥဒေါင်း’အစား... ‘ဆရာကြီးရွှေဥဖောင်း’ဟု နှံ့ထည့်လိုက်၏။ ‘ဆရာကြီးရွှေဒုံးဘီးအောင်’အစား ‘ဆရာကြီးရွှေဒုံးဘီးဆောင်’ဟု နှိပ်ထည့်လိုက်၏။

ဪ... အမှားတွေ... အမှားတွေ။ ပမာဒလေခလိုက်သည့် အမှားတွေ။ စာပြင်ဆရာသာ သတိချွတ်ချော် တိမ်းပါးခဲ့လျှင် နောင်တစ်ချိန် အမှတ်သညာ လွဲမှားနိုင်မည့် အမှားတွေ။ ဒါတင်ပဲလားဆိုတော့ မဟုတ်ရေးချ မဟုတ်သေး၊ ရှိသေး၏ ၊ ရှိချေသေး၏ ၊ ရှိပါချေသေး၏။

‘ဆရာကြီး ဒဂုန်တာရာ’အစား ‘ဆရာကြီး ဒဂုံတာယာ’တဲ့ ။

‘လူငယ်စာရေး တာရာမင်းဝေ’အား ‘လူငယ်စာရေးဆရာ တာရာမင်းဝေး’တဲ့ ။ ကဲ... ကောင်းကြသေးရဲ့ လား။

ဘာပဲပြောပြော ဒီအလုပ်တွေ လုပ်နေသမျှတော့ ဒီအမှားတွေကိုလည်း တွေ့နေကြုံနေရဦးမည်။ တွေ့နေကြုံနေရလျှင်လည်း သတိဝီရိယကြီးစွာထားလျက် စာပြင်ဆရာတွေဘက်မှ အယ်ဒီတာတွေဘက်မှ ပြင်ဆင်နေရပါလိမ့်ဦးမည်။

ဪ... စာပေခရီးလမ်း လျှောက်လှမ်းမိခဲ့သမျှ...

‘ကြံဖူးတဲ့ အဖြစ်တွေရယ်’ဟု ပဲ ညည်းတွားပြောဆိုရမည် ဖြစ်ပါသည် ။

